

Geachte voorzitter en leden van de Raad,

U herinnert zich vast het vorige debat van de commissie waarin de plannen van meneer De Jonge omtrent thuisonderwijs besproken werden. Toen heeft onze oudste zoon Ot van Bruggen, die thuisonderwijs krijgt, zich nog aan u voorgesteld. Dit ter informatie, dan kunt u ons een beetje plaatsen.

Zoals u weet zijn alle Rotterdamse ouders die een beroep hebben gedaan op vrijstelling opnieuw uitgenodigd om bij de Leerplichtambtenaar op gesprek te komen. De Nederlandse Vereniging voor Thuisonderwijs liet na verkennende gesprekken aan ons weten dat ze de indruk hadden dat we met een gerust hart het gesprek aan konden gaan. Echter het concept voorstel van de gemeente gaf weinig vertrouwen en als ouders bleven we met behoorlijk wat vragen zitten.

Na wikken en wegen hebben Mariska en ik, besloten toch in te gaan op de uitnodiging. We hadden weliswaar onze bedenkingen tegen de ontmoeting omdat er voor zo'n afspraak geen wettelijke kaders zijn. Dit standpunt hebben we eerder geuit in de brief die we samen met alle andere ouders op 11 juni aan uw Raad stuurden. Anderzijds wilden we onze goede wil tonen na de positieve geluiden die we hoorden over de gesprekken tussen de NVvTO en de ambtenaren van de wethouder. We hoopten door aan het gesprek deel te nemen bij te dragen aan het ontwikkelen van een nieuwe werkwijze tussen overheid en thuisonderwijzers.

In dit kader lijkt het ons voor u interessant om te horen hoe we de ontmoeting met de leerplichtambtenaren hebben ervaren.

Om te beginnen was het prettig om kennis te maken met de leerplichtambtenaren. We hebben uitgesproken dat we de ontmoeting spannend vonden omdat het over persoonlijke dingen gaat. De Leerplichtambtenaren spraken daarop uit dat het ook door hen als spannend werd ervaren. De basis van het gesprek was een vragenlijst die de ambtenaren op papier hadden staan. We konden het weliswaar aangeven als we niet op vragen in wensten te gaan. Echter toen de vragen daadwerkelijk werden gesteld bleek pas in welke onwerkbaar situatie we zaten.

De leerplichtambtenaren hadden de taak om te toetsen of het bij ons bezwaar werkelijk om een richtingsbezwaar gaat. Daarbij kwamen direct al vragen op tafel waarbij we aangaven dat we daar liever niet op in wilden gaan omdat we ons daarin in onze privacy aangetast voelden en bovendien geen wettelijke bescherming voelden. De Wet Bescherming Persoonsgegevens en diverse internationale verdragen beschrijven dat overheden zich hierin niet mogen mengen of daarover iets mogen vastleggen.

Voor uw informatie: Wij hebben in 2011 een rechtszaak gehad waarbij min of meer dezelfde vragen aan de orde kwamen. Daarom hebben we ook nu ervoor gekozen, op de vragen in te gaan, op dezelfde wijze als toen bij de rechter. Maar: Het grote verschil tussen de rechtszaak en het gesprek met de Leerplichtambtenaren is dat we bij de rechter wel rechtsbescherming hebben ervaren. Er zit een advocaat naast die kan ingrijpen en de rechter weet wat de grens is van wat er mag worden gevraagd volgens de wet. Bij onze zaak trok het OM zich, na het horen van onze argumenten, terug en we kregen nog tijdens de rechtszaak de erkenning dat het daadwerkelijk om een richtingsbezwaar gaat.

Tijdens het gesprek met de leerplichtambtenaren hebben we meermalen zelf gewezen op onze bezwaren en onze rechten en dat we niet verplicht waren tot antwoord. Onze enige reden om vervolgens wel openheid van zaken te geven was de hoop dat er meer begrip zou ontstaan voor thuisonderwijzers en ons dilemma. Ons bezwaar blijft echter dat je er eigenlijk niet aan ontkomt om meer openheid te geven dan je lief is, om als het ware je "vrijspraak te verdienen".

Het ontbreken van de rechtsbescherming die we in de rechtszaak wel hebben ervaren geeft de beleving dat je kwetsbaar en afhankelijk bent. Wat nog eens wordt benadrukt door het feit dat er geen duidelijke gang van zaken gecommuniceerd kon worden. We hebben gevraagd wat er zou gebeuren met de door ons gegeven informatie. Daarop kregen we als antwoord dat het met “collega’s zou worden besproken” en wanneer we een bevestiging van onze vrijstelling kunnen verwachten bleef ook onduidelijk.

We hebben alle begrip voor de andere ouders die de uitnodiging hebben afgewezen. Wij zijn met open vizier het gesprek met de gemeente aangegaan en hebben dat gesprek als plezierig ervaren maar we zien, de in de brief naar de raad geuite redenen tot zorg, als zeer terecht. We voelen ons op dit moment kwetsbaar en overgeleverd aan het oordeel van de leerplichtambtenaar terwijl onze kennisgeving voldoet aan de wettelijke eisen.

Het is voor ons duidelijk geworden dat de werkwijze die de wethouder voor ogen heeft in de praktijk onwerkbaar is, en de wettelijke bescherming van ouders wordt aantast. Wij pleiten daarom voor een algemene erkenning van thuisonderwijs als onderwijsvorm en roepen de Gemeente Rotterdam op om het landelijk beleid af te wachten.

Hartelijk dank voor de gelegenheid om in te spreken.